

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemanj valja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj valja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj valja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke valjajo 7 kr.

Mesečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 38.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in valja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 147.

V Ljubljani, v ponedeljek 30. junija 1890.

Letnik XVIII.

Ljubljanski vodovod.

Že stari Pindar je izrekel krilate besede: "Apostov ján v žop. Teh besed zlati nauk so uvaževali povsod praktični Rimci ter v svoje naselbine napeljavali zdravo vodo, ki je eden glavnih pogojev zdravju prebivalstva. Tudi na Kranjskem, kjer je več stoletij vladal rimski orel, so še zdaj sledovi rimskih vodovodov. Tak vodovod je bil že v rimskih časih tudi v naši prestolnici. Mnoga stoletja so minola, kranjska dežela s svojim glavnim mestom je skusila v teku časa mnogo prememb, vendar je Ljubljana doslej imela navzlic vsestranskemu razvoju in napredku v obče jako slabo vodo. S sedanjim vodovodom pa je naše stolno mesto stopilo včeraj v vrsto onih mest, ki napredujejo z izumi človeškega duha, ki se okoriščajo z iznajdbami tehnike.

L. 1882. je narodna stranka prevzela v svoje roke mestno upravo. Od tedaj je vodovodno vprašanje bilo takorekoč na dnevnem redu mestnega zastopa. Po mnogem trudu in vsestranskem posvetovanju je zdrava misel postala živo telo, vodovod je gotov. Bilo je mnogo dvomov, mnogo pomislekov, a vsi so odstranjeni in ničevi postali v trenutku, ko je včeraj iz vodometa visoko švignil prvi vodni curek ter se žaril v solnčnem svitu. Bil je ta dan za Ljubljano poseben praznik, ki ostane v trajnem spominu še poznim potomcem. Velikanski so sicer troški, toda ti bodo v teku časa dajali dobre obresti, ako pomislimo, da bode vodovod dajal v prvi vrsti zdravo pitno vodo, katere doslej Ljubljana ni imela, da se bode obila voda porabljala za škropljenje ulic in v slučajih nesreče za gasilne namene.

Vodovod so zvršili po načrtu gosp. inženjerja Smrekarja. Vse delo obstoji iz štirih naprav, in sicer so 1. glavni vodnjak v Klečah in trije postranski vodnjaki z železnimi cevmi, v katere se steka natanja voda; 2. parni stroji z dvema kotloma, ki blizu štirideset metrov globoko pod površjem stiskajo vodo v cevi; 3. reservoir v tivolskem gozdu, kjer se voda nabira, in 4. vodovodna mreža, ki je

razpeljana po vsem mestu in iz katere bodo vodo napeljavali v posamezne hiše, zavode, tovarne itd. Voda pa se more napeljati v mesto tudi naravnost iz vodnjakov v Klečah ali iz reservoir, ki obseza 30.000 hektolitrov vode.

Ker nekateri pomišljajo, ali ne bode morda voda v reservoiru prestana, torej neizpitna, bodi omenjeno, da se more regulovati odtok in pritok vode v reservoir, da morejo stroji stati, ako je reservoir poln, in da bode voda vedno krožila torej po vsem mestu enako gledé na kakovost. Vsi stroji pa delujejo, kakor je pokazala poskušnja, tako redno, da se ni bati pomanjkanja vode.

Troški se danes še ne morejo natančno določiti, ker niso dogotovljeni še končni računi. Proračunjeni so bili sprva na 550.000 gld., vodovodni odsek jih je skrčil na 485.000 gld.; z vsem vkupe utegnejo znesti k večjemu pol milijona. Omenimo tudi, da je vodovodna naprava v Klečah električno razsvetljena po tvrdki Križek v Pragi.

* * *

Povodom odprtja vodovoda je bila včeraj ob 11. uri slavnostna seja mestnega zbora, katere so se vdeležili inženjer g. Oskar Smrekar in več odličnega občinstva. Gosp. župan Grasselli je pozval poročevalca, naj prečita svoje poročilo. Gospod odbornik Hrasky je nato podal vso zgodovino tega velevažnega podjetja, ki se je točno in srečno izvršilo, ter nasvetoval, naj se v Klečah vzida spominska plošča z imeni g. župana, ki je ves čas vstrajno in modro sodeloval pri vodovodnem odseku, g. Ivana Hribarja kot načelnika vodovodnemu odseku in g. projektanta inženjerja Smrekarja; dalje naj mestni zastop vzame na znanje končno poročilo vodovodnega odseka in mu dá absolutorij. Ces. svetovalec in odbornik g. Murnik še dostavi, naj se izreče zahvala načelniku vodovodnega odseka; projektantu in mestnemu županu. Vsi predlogi so bili soglasno sprejeti. Gosp. župan Grasselli v imenu mestne občine zahvali vodovodni odsek,

osebito njegovega načelnika g. I. Hribarja ter predlaga, da se g. I. Hribar izvoli za častnega meščana; predlog je bil sprejet. Na predlog gosp. dr. viteza Bleiweisa so bili v ravnateljstvo za vodovod izvoljeni gg.: I. Hribar, Vladimir Hrasky in J. Gogola. S tem je bila seja končana.

Na to so se mestni odborniki odpeljali na cesarja Jožefa trg, ki je bil okrašen z mnogimi zastavami. Na odrih ob obeh straneh vodometa se je zbralo na stotine občinstva. Za vodometa na odru so bili mej drugimi: Deželni predsednik baron Winkler, podmaršal pl. Watek, generalni major Schilhavsky in mnogo častnikov, deželni glavar dr. Poklukar, mestni zastop in mnogo povabljenih gostov. Točno ob 12. uri je preč. gosp. kanonik Urbas z obilno azistencijo blagoslovil vodometa, župan Grasselli je s kratkim pa jedrnatim govorom nagovoril občinstvo, rekoč: Katoliška cerkev praznuje danes velik praznik; mestna občina ljubljanska pa poleg tega praznuje svečano odprtje mestnega vodovoda. Bilo je mnogo zaprek, mnogo predsodkov in dvomov, a vsi so premagani, ker velevažno podjetje je končano, srečno dovršeno. Izjavljam, da je vodovod odprt. — Te zadnje besede je ponovil tudi v nemškem jeziku.

V tem trenutku se zaiskri v zraku curek vodometa, na Gradu ustrelé iz topov, vojaška godba zaigra. Vtis je bil velik. Naj si vsakdo, ki pride v Ljubljano, ogleda to napravo.

Ob 1. uri je bil slavnosten obed na starem strelišču, katerega se je vdeležilo okoli sto povabljenih oseb, in sicer župan z mestnimi odborniki, deželni glavar dr. Poklukar, inženjer Smrekar, mnogo višjih uradnikov in odličnih meščanov. Prvo napitnico je govoril župan Grasselli na cesarja, ozirajoč se na svetopisemske besede: Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega. Odbornik Hrasky je napil deželnemu predsedniku, ki podpira vse koristne naprave v deželi in njenem stolnem mestu. Župan je dalje napil vodovodnemu odseku, odbornik Zupan deželnemu odboru, doktor

LISTEK.

V štirinajstem bataljonu.

Obrazek iz vojne. Češki spisal Bohumil Brodský. Poslovenil Trbojski.

(Dalje.)

Ob štirih zjutraj je dobil bataljon ukaz, postaviti se v bojno vrsto. Ob polu petej uri je pogledal vojake vrhovni poveljnik, in nekoliko minut potem so zapustile vrste tabor. Krajina je tu hribovita in posuta s kamenjem in je zahtevala največje opreznosti. Polkovnik je stopil k častnikom v kratko posvetovanje. Nato se je razdelil bataljon v posamezne čete in te zopet v manjše oddelke. V velikem polukrogu so korakali dalje.

Krnovec je bil oddaljen dobre tri ure. Mogli so prehoditi to pot v enem dnevu. Ali pa bodo prišli tja res v enem dnevu, niso vedeli. Morda bode trajalo to dan, dva, tri, ali še več. Milo Petrovič se umika nerad, ali kadar se umakne, prioriti ni posebno lahko prehodov.

Hodili so že tri ure. Nekateri čete so morale prebiti marsikatero neizgodo, katero je povzročilo kamenje, ki se je odtrgavalo od gorskih skal. Drugi oddelki so zato morali večkrat čakati. O neprijatelju

ni bilo ni duha, ni sluha. Krajina je bila pusta, vasi opustošene, razrušene, polje prazno. Vse je vplivalo žalostno na vojake. Zdelo se jim je, da ne prebiva tukaj nobena živa stvar. Ali uverjati se o tem, bilo bi zelo nevarno. Čim pusteji je postajal kraj, tem večje opreznosti je bilo treba.

Po hoji štirih ur so se odpočili. Vojaki so bili že utrujeni in bilo je treba napeti vse sile, da dosežejo svoj cilj.

Krnovec je bil skrit za hribom, vendar so se videli za njim griči, katere bi moral še poveljnik zasesti. Gledal je z daljnogledom okoli. Niti najmanjšega sledu sovražnika ni bilo. Kje se skriva? Nekje je gotovo in v najnevarnejšem času se lahko prikaže. Gotovo nastane skoro priložnost, da pokažejo strelci svoje junaštvo in hrabrost.

Čez uro je ukazal poveljnik dalje in opomnil znova vojake, kaj morajo storiti. V prostih vrstah se je pomikal bataljon dalje. Nekateri čete so ogledovale pred njim krajino. Glavni oddelek je korakal po ravnini, mej tem, ko so se straže pomikale k vrhu hriba. Polkovnik je skočil s konja in gledal željno proti vrhu. Straže so izginile za hribom in vojaki so hiteli na višino. Ko so že dosegli svoj namen, zaslišali so pok. Spogledali so se. Vedeli so, da je to sovražna puška.

Za prvim pokom se je zaslišal drugi hujši. To je avstrijska puška.

„Navzgor“, zapovedal je polkovnik. Trobentar je dal znamenje, in hitro, kakor so mogli po slabej poti, hiteli so na hrib. Vedeli so, zakaj je treba hiteti. Ako so na vrhu, zmaga je gotova.

Gori so se slišali pogostnejši poki. Sovražniki so streljali hudo, in vojaki so slišali, kako so jim zvižgale kroglice nad glavami. Tudi straža ni stala mirno, ali odgovarjala je redkeje. Zdelo se je, da skoro potihnejo, ko je bil prvi oddelek na vrhu.

„Na zemljo“, začul se je ukaz. Bil je potreben. Tako gosto, kakor dež, so padale sovražne kroglice. Polkovnik je ležal za skalo in gledal na bojišče. Pred njim se je širila nevelika ravnina z malimi kočami.

Sovražnik je bil skrit v kočah in metal smrt na avstrijsko vojsko. Ne daleč za vasjo se je vzdigal hrib z velikimi skalami. Rastlo je na njem nekaj borovcev. Naloga bataljona je bila, posesti ta hrib. Ako pride tja, ne bode boj težak.

Polkovnik se ni dolgo pomišljal. Poslal je nekoliko oddelkov, da bi se približale vasi in odgovorile strelom vstašev. Sam je stopil na rob, kjer so bili drugi vojaki, in velel hitro, da bi se obrnili k izhodu. Hitro je korakala vojna v velikem polu-

Poklukar županu Grasselliju, župan Grasselli zopet uradnikom deželne vlade in občinama Ježica in Spod. Šiška, po katerih zemljišču je vodovod deloma izpeljan; deželne vlade svetovalec Dralka deželnemu predsedniku, podžupan Petričič (nemški) inženjeru Smrekarju, ta Ljubljani, Doberlet kot načelnik gasilnega društva mestnemu zastopu in županu, odbornik Povše meščanstvu, in konečno je Doberlet ponovil svojo napitnice v slovenskem jeziku. Okolu 5. ure je bil obed končan, in s tem svečano odprtje vodovoda, ki naj bi bil mestu v korist in kras.

„Matica Slovenska.“

Tajnikovo poročilo o delovanju odborov v zadnji dobi.

(Dalje.)

Po daljšem prestanku pričela je „Matica“ izdajati z lanskim letom počenši zopet založne knjige. Kot taka se ima smatrati Križmanova „Slovnica italijanskega jezika“, katere je „Matica“ založila 1000 iztisov, da tako poravna staroknjževno zadevo, pri kateri se je bila že pred mnogo leti nekako obvezala. — Da ustreže nujni potrebi, in ker je upati, da zadobi knjiga ministersko potrdilo kot šolska, dalje ker bodo troški zelo neznatni in ker je knjiga omikanim krogom sploh pristopna, založila je „Matica“ letos v 500 iztisih dr. Kosovo „Vzgojeslovje“, namenjeno učiteljskem in sestavljeno strogo po zahtevanih predpisih za šolske knjige. Tiskala jo je Miličeva tiskarna. — Druga učiteljska knjiga, ki jo je „Matica“ založila, „Lavarjeva geometrija“, utegne prav v kratkem poiti. Odbor se bo o tem še razgovoril, jo li bo in pod kakimi pogoji bi jo „Matica“ vnovič založila. — Tudi gledé Pokorny-Tuškovega „Prirodopisa rastlinstva“ in pa gledé „Woldrich-Erjavčeve „Somatologije“, ki jih je bila „Matica“ založila, se ni ravno bati, da bi vsled prevelicega preostanka zastareli; v par letih namreč tudi utegneta poiti. Pač pa ima „Matica“ v svoji zalogi še jako mnogo Pokorny-Erjavčevega „Prirodopisa živalstva“.

Ker predlanskim častni nagradi iz Jurčič-Tomšičeve ustanove nista bili izplačani obe, marveč le jedna, in sicer manjša, je odbor ponovil razpis večje nagrade z rokom do 1. novembra 1889. leta, ter podaljšal rok še do 1. junija letos. To utegne „Matic“ pripomoči do zanimive leposlovne knjige, ki izide po priliki ob letu kot VI. zvezek „Zabavne knjižice“. — Dobil je namreč odbor v ta namen v zadnjem času dva rokopisa, vrnil pa že prej jednega pisatelju, ker ni ugajal.

Precej bistvene premembe so se zvršile tekom zadnjega leta v društveni književni zalogi, ki se je zdatno zmanjšala. V prvi vrsti je tu omeniti zemljevidov, katere je „Matica“ prepustila razven za najnujnejšo silo potrebnih izvodov vse, njih 7809, „Narodni Šoli“; ostalo jih je le še 235. Zaloga štela je pričetkom letošnjega leta 14.655 knjig; zmanjšala se je tedaj za 429 knjig. Prirastlo je 7000 knjig, odpadlo pa 7429, in sicer 6008 na ude, 810 knjig in pa 7790 zemljevidov vsled daril, 611 knjig (v prvi vrsti šolskih) in pa 19 zemljevidov

krogu proti vasi. Sedaj se je razdelila na dva dela. Jeden del je moral planiti na Krnovec, drugi osvoboditi si hrib mej tem, ko bode zdolaj boj.

Glas trombin se je zasilal, in vojska je hitela, da izpolni svojo nalogo. Ob enem je tudi prvi oddelek začel streljati na vas in hitel v vas. Krvav boj se je pričel, štirinajsti bataljon se je udaril najprej s sovražnikom. Oddaljenost od vasi je bila precej velika, a krogelje sovražnikov so provzročile med vrstami strelcev le mnogo žrtev.

Vstajniki se niso dolgo umikali. Bili so dobro skriti in mislili so, da bo sovražnik meril le na vas. Ko so pa videli, da se velika četa primika na hrib za njihov hrbet, šli so iz vasi. Podvizali so se, da bi bili preje na hribu kakor vojna. Krogelje so letele kakor toča na oba sovražnika, ki sta se skušala, kdo bo prvi na hribu.

Nadporočnik Barta je bil v oddelku, ki je moral zasesti hrib. Hotel je uporabiti resni trenotek in je hitel visoko držéč sabljo pred svojim oddelkom. Cilj ni bil več daleč. Še trenotek in bode na hribu. Preskočil je prvi skalo, ki mu je ležala na poti in sedaj je hitel vstríc z neprijatelji. Nekoliko krogelj je palo med vrste vojakov in več mož je palo na zemljo.

vsled nakupa. — Odbor je namreč kot običajno podarjal prošnjikom založne knjige starejše dobe, oziraje se v prvi vrsti na to, da so prošnjiki društveni člani, ali da vsaj hočejo v kratkem postati. Kupovalci založnih knjig so bili večinoma le knjigotržci, tu pa tam vendar drugi posamezniki. Tudi lani pošlo je nekaj založnih knjig popolnoma, namreč mimo že omenjenih zemljevidov in pa „Nauka o telegrafiji“ (II. del), kateri je „Matica“ podarila „Sokolu“, „Narodni Šoli“ in pa „Učiteljskemu društvu slovenskemu“, tudi še „Koledar za leto 1867“, „Letopis za leto 1888“ in „Olikani Slovenec“. Nekaj knjig nahaja se pa le še v majhnem številu v zalogi.

V smislu odborovega, po zboru potrjenega sklepa objavlja „Matica“ v svojem „Letopisu“ društveno knjižnico, razvrščeno po jezikih. V preteklih letih izgotovljeni sta bili poročili o slovenskih in hrvatskih jezikih v treh nadaljevanjih. Letos pridejo na vrsto srbske in bolgarske knjige, ki se bodo tiskale vsled odborovega sklepa v latinici. Knjižnica je pa, akoravno za „Matičine“ razmere v njenih tesnih prostorih prevelika, vendar zelo pomanjkljiva, in nikakor ne dosega tega namena, kateri jej je po pravilih določen. Tudi se društveni krogi zelo malo zánjo zanimljejo. Iste knjige bi donšale več duševne koristi, ako bi primerno popolnjevale kako drugo večjo knjižnico. — Prirastek zadnjega leta znaša 243 knjig, zvezkov, časopisov in zemljevidov; 67 po darilih, 176 po zameni od društev, s katerimi stoji „Matica“ v književni zvezi. Gledé jezika največ, namreč 106 ruskih, 44 slovenskih, 43 čeških, 31 hrvatskih, 7 srbskih, 4 nemške, 3 bolgarske, 3 poljske in 2 latinski. Darovalcem izrekla se je o svojem času primerna zahvala. Pri društvih, ki jej redno ne pošiljajo svojih knjig, opustila je „Matica“ zamenjavanje; na novo jih zamenjuje s tukajšnjim „Muzealnim društvom“ in pa s „Statistiško komisijo mesta Prage“.

Veliko opravila je imel v preteklem letu gospodarski odsek, ker se je bilo treba mimo običajnega vsakoletnega posla lotiti tudi bistvenih poprav v hiši, ki so provzročile nad 1000 glđ. izvanrednih troškov in pa 300 glđ. primanjška v društvenem premoženju v primeri s predzadnjim letom. Iz tiskanega računskega sklepa je razvidno, da je imelo društvo lani 9681 glđ. 66½ kr. dohodkov in 7551 glđ. 22½ kr. troškov. Glavne troške ima „Matica“ z izdavanjem društvenih knjig, hišnim davkom in popravami; glavne dohodke dobiva od društevnikov, katerih število se vekša od leta do leta. Upati je, da preseže letos 2000. Kakor razmere zadnjih let kažejo, zvekša se število od jednega leta na drugo povprek za 150—200 društevnikov in se je od l. 1880 sém, ko je imela „Matica“ najmanj udov, podvojilo. Nova poverjeništa so se osnovala v zadnji dobi za Brdo in Središče, več se jih utegne osnovati v kratkem; izvršilo se je tudi dosti sprememb. Poverjenike so menjali bodisi vsled smrti, bodisi vsled odpovedi ali preselitve prejšnjih poverjenikov: Trst, Bled, Slov. Gradec, Kamnik, Slovenska Bistrica, D. M. v Puščavi, Mozirje in Celje. Močno se je pomnožilo

Vendar so strelci položili puške k licu in glasen strel je odgovoril sovražnikom. Nastal je ogenj med skalami, grmovji, sem ter tje so letali nasprotniki — smrt je kosila.

Hrib in vas sta bila v avstrijskih rokah, vse je bilo storjeno v enem dnevu. Zmagalni klic se je oglasil iz grl prijateljskih in odmeval daleč na okolu.

Hitro se je pripravilo stanovanje za ranjence, katere so prinesli sém, da bi jim pomagala zdravniška pomoč. Drugi vojaki so napravili nasipe poleg ležišč, da bi varno prenočili. Polkovnik je poštel vojake. Petnajst jih je bilo mrtvih, dvajset ranjenih bolj ali menj težko. Znatna žrtev zares — ali hrib je bil vendar njihov. Našli so tudi nekoliko mrtvih in nekoliko umirajočih sovražnikov. Bolj lahko ranjene so odnesli seboj. Pogled na umirajoče je bil najjasnejši dokaz, s kako nevarnim sovražnikom so se bili. S pretresljivimi pogledi, v katerih se je kazala že smrt, so gledali na vojake in molčali na vsa njihova vprašanja in zavračali sleherno pomoč. Nekatere izmed njih je upal zdravnik ohraniti in morali so upotrebiti vse sile, da so jih pripravili, da bi si dali odrezati noge in roke. (Dalje sledi.)

število članov v Mariboru in Trstu. Nazadovalo ni skoraj nikjer. Precejšnji so tudi pomnožki v Ljubljani, Idriji, Kamniku, Trzinu, Radečah, Selcih, Metliki, Novem Mestu, St. Petru, Slov. Bistrici, Braslovčah, Brezicah, Ljutomeru, Radgoni, Korjem, Laškem Trgu, Marenbergu, Novi Cerkvi, Ptuiju, Veliki Nedelji, Cirknem, Gorici, Beljaku, Celoveu in Doberli Vesi. — Društveni dohodki so se že toli zboljšali, da je za knjige mogoče vpostaviti vsako leto v proračun 4000 glđ. ter da društvo lahko tudi kako drugo knjigo izdā kot založno, ne da bi s tem preveč obremenilo blagajno. Račune so pregledali, s knjigami primerjali in potrdili v lanskem obnem zboru voljeni presojevalci. Razun tega je bila blagajna o navzočnosti predsednika in ključarjev nekaterikrat škontrirana in našlo se je vse v popolnem redu. — Zastanki, pasivni in aktivni, so le neznatni. — Proračun za prihodnje leto kaže nad 500 glđ. prebitka. — Ptujje premoženje, v oskrbi društvenega odbora, obstoji sedaj prav za prav le še iz dveh zakladov: namreč iz Jurčič-Tomšičeve ustanove za literarne namene in pa iz dr. E. H. Coste spomenika v skupnem znesku 3881 glđ. 41 kr.. — Kot depozita hranijo se v društveni blagajni tudi: hran. knjižica z doneski za Bleiweisov spomenik in pa obligacija ljubljanske čitalnice. — Društveno premoženje znaša 51.908 glđ. 53 kr., bodisi v gotovini, bodisi v hranilniških vlogah, nepremičninah, inventarji, ali papirjih. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. junija.

Notranje dežele.

Več poslancev na Dunaju. Pravni odsek dunajskega mestnega zastopa je sklenil, poslati petico na vlado in državni zbor, da se pomnoži število dunajskih državnih poslancev. Število prebivalstva se je pomnožilo, davki so narasli. Na Dunaju pride eden poslanec na 1.770.000 glđ. davkov, sicer pa v Avstriji na 250.000 glđ. davkov.

Urnava valute. Kakor poroča „Pester Lloyd“, došla je od avstrijskega finančnega ministra natančna nota gledé na urnavo valute v Budimpešti. O tem predmetu se hoče torej zdaj posvetovati ogerska vlada. Bržkone ostane to vprašanje čez leto nerešeno in se bode reševalo še-le jeseni, ko boti pozvali vladi enketo, da se posvetuje o tem vprašanju.

Vnanje države.

Srbija. V Belemgradu so priredili vsenčiliščni profesorji banket na čast kralju Milanu. Banket je imel na sebi nekaj politiskega in protivladnega. Milan je imel govor, v katerem je posebno ostro obsojal radikalizem. Ker je prišel ta tok po upravnem potu do državnega vesla, odpovedal se je kraljevemu prestolu. Strah, ki ga je tedaj mučil, pokazal se je pozneje popolnoma osnovan. Srbija je v kritičnem, neugodnem položaji, kateri so zakrivile pred vsem male ničredne demonstracije. Rad prevzame odgovornost za vsako delo svojega vladanja, četudi je bilo svoje dni toli kritikovano in uničevano. Sicer pa upa, da omenjeni tok kmalu poneha, kakor se sicer vsi politiški toki kmalu poležejo. V tem zmislu pač noče biti priljubljen med ljudstvom, dasiravno vé, na kak način se pridobi ljudska naklonjenost. Vsi napadi, sumničenje, obrekovanje in kar je še tacihi neprilichnosti letelo na njegovo osebo, ničevno je in izmišljeno. Sicer hoče storiti svoje dolžnosti kot oče in kralj ter braniti svoje meščanske in očetovske pravice proti vsakemu, ki bi jih utegnil prezirati.

Rusija. Poročalo se je že, da Rusija ni nič kaj posebno vesela nemško-angleškega sporazumenja. Listi so povsem obsojali Anglijo, ko je odstopila Nemčiji helgolandski otok. V najnovejšem času je prinesel list „Nov. Vreme“ uvodni članek o omenjenem sporazumenji. Mej drugim se trdi, da znači ta pogodba nemške in angleške države zmago nemških državnikov, ki so prijatelji Angležem. Ko bi bil še kancelar knez Bismarek, se to pač ne bi bilo dogodilo. Knez Bismarek bajé uvideva, na kako nevarnem potu gredó njegovi nasledniki, kako predrzno večajo odgovornost nemške države, kako malo cenijo mir, meneč, da so kos vsaki nevarnosti, če so v trdni zvezi in dobro oboroženi.

Bolgarija. Iz Sofije se je brzojavno listom poročilo, da je zarotnik Panica pal, zadet s svinčenkami iz smrtonosnih ceví. Dne 28. t. m. so ga peljali v zakritem vozu na vadišče blizu Sofije. Tu ga je duhovnik še izpovedal, in potem si je sam zavezal oči in stisnil se k drevesu, h kateremu so ga privezali. Še prej pa je bil pozdravil navzoče častnike. Ko je pomerilo in sprožilo na njegove prsi 21 vojakov, sklonil se je mrtve ob deblu. Predno je zaklical poklonil: Srečajte! vskliknil je še Panica: „Živela Bolgarija!“ Truplo so izročili njegovi soprogi, da ga zagrebe. — Torej je pal zarotnik, o katerem se je toliko govorilo in pisalo. Da bi bila ž njegovo smrtjo končana tudi kal zarot v bolgarski deželi.

Francija. Pretekli teden so praznovali udje francosko-italijanske zveze spomin vojne pri Solferinu. Predsedoval je poslanec in nekdanji minister de Heredia. Razven njega so bili navzoči: senatorja Trarieux in Bardoux, predsednik italijanski kupčijski zbornici v Parizu, Macquai in španski revolucionar Ruic Zorilla. Nekateri posebno vročerkvni italijanski irredentovci so jim pozdrav brzojavili. Heredia je pri slavnostni pojedini pil na nerazrušno francosko-italijansko skupnost. Železna roka bivšega nemškega kanclerja je sicer obe državi ločila, a ljudstvo italijansko je ostalo zvesto Franciji. „Mi želimo,“ — omenil je nadalje govornik, — „sporazumenje obeh latinskih ljudstev in plodonosno prijateljstvo. Imenovani senator Trarieux je skušal v svojem govoru dokazati, da tiče koristi obeh držav v medsebojni pomoči, kajti bratje so si med seboj, in ista kri pretaka se po njih žilah. Kot ud carinskega odseka v senatu méni, da se ne bodo ponovile kupčijske pogodbe 1892. leta. Ruic Zorilla je opominjal Spanijo in Italijo, naj imate Francijo za svojo starejšo sestro.

Nemčija. Poročalo se je že, da nemško-angleško sporazumenje ni bilo nič kaj z veseljem sprejeto med angleškim prebivalstvom. Proti tej naredbi so istotako nemški južni državljani. Kakor se namreč čuje, nameravajo prebivalci v južni Nemčiji poslati nemškemu državnemu zboru več prošenj, da naj se ne uresniči nemško-angleška pogodba. Prošnje bodo osnovane mej drugim na te besede: „Pripravljeni smo na poziv cesarjev stopiti v bojno vrsto, in se damo nemo in pokorno vesti proti sovražnemu orožju, a zato pa tudi lahko zahtevamo, da se nam dovoli biti podložnikom gospodujočega naroda, ki si sam jemlje svoj delež v svetu ter ne išče milosti in naklonjenosti pri drugem narodu. Nemčija vzbudi se!“

Turčija. Kakor se poroča listom, divjajo turški divjaki proti kristijanom zmerom bolj. Poročalo se je že, kako so nečloveški Turčini zaseli kristijanske vasi ter prepodili uboge vaščane iz ljubih koč. Zdaj se jim pa posebno okoli Erzeruma slaba godi. Armenci ne morejo baje več prenašati gorja, ki jim ga prizadevajo Turčini. Nedavno je prišlo do boja med kurdi in kristijani. V boji je padlo do osemdeset Armencev, telesno poškodovanih je bilo pa še mnogo več. Tega „mesarskega klanja“ se je bilo vdeležilo tudi turško vojaštvo, ki je izgubilo deset mož. Izmed kurdov je bilo tudi mnogo umrčenih.

Izvirni dopisi.

Iz Celovca, 28. junija. (Kompromis.) Mi imamo tri mešane volilne okraje: Celovec, Beljak in Št. Mohor, v katerih Slovenci sami nič ne opravimo, nemški konservativci pa tudi nič brez nas. Navezani smo tedaj drug na drugega, in v tem spoznanji smo ponudili Nemcem kompromis, vsled katerega bi se v vsakem teh okrajev postavila eden Nemec in eden Slovenec kot kandidata. Imamo namreč sedem volilnih okrajev za kmete; vsak okraj pa voli po dva poslanca. Ker bomo v Velikoveu skoro gotovo zmagali, bi se lahko mnogo na bolje obrnilo, ko bi združeni konservativci zmagali še v treh mešanih okrajih, kajti potem imamo večino med kmečkimi poslanci in dobimo enega deželnega odbornika. To bi tem prej šlo, ko bi zmagali še nemški konservativci v labudski dolini (okraj Wolfsberg), kjer je ljudstvo še verno in konservativno.

Nemci so kompromis sprejeli; da bi pa le tudi kaj delali! Stvar je važna dovolj; enega deželnega odbornika bi morali Slovenci vendar imeti, in spodobilo bi se, da ga nemški konservativci nam prepustijo, kajti mi bomo morali za srečen izid volitev največ storiti. Ako naši sprevidijo, da je kaj upanja do zmage, potem bi bilo dobro, ko bi Slovenci izbrali enega takega kandidata, ki v Celovcu stanuje, da bi zamogel sprejeti službo deželnega odbornika. Od vseh do zdaj imenovanih slovenskih in nemških kandidatov nobeden ne stanuje v Celovcu. Pač bi bilo veselo, ko bi se te naše želje uresničile; zato naj rodoljubi celovškega, beljaškega in šmohorskega okraja vse svoje moči napnejo; lahko nam pridobijo nepričakovano zmago! Kar pa se tiče podjunske doline, tam smo storili in še delamo, kar je v naših močeh, in upamo, da ne zastoj!

Z Vrhnike, 28. junija. (Praznik sv. Alojzija.) Sv. Alojzija smo letos v naši šoli praznovali v četrtek, t. j. 26. dan tega meseca. Ugodno vreme privabilo je mnogo občinstva na prijazni holmec sv. Trojice, med njim tudi vsa naša čestita duhovščina, g. župan in mnogo druge odlične gospode. Ob 8. uri zjutraj se je pomikal dolgi spreved učencev in učenk v spremstvu svojih gg. učiteljev s zastavo proti cerkvi. Po sv. maši, pri kateri so učenci in učenke peli, so se vsi v lepem redu zvonaj cerkve ustavili in blage gospe razdelile so

med nje štruklje in črešnje. Vsak učitelj peljal je svoj razred na odkazani prostor, kjer so se razne otroške igre vršile. Nekaj pridnejših učencev in učenk iz vsacega razreda je deklamovalo, kar je bilo vsem jako všeč. Učenci višjih razredov so skupno prepevali slovenske pesmi. Velika zahvala gré tukajšnjemu pristavu gospodu Kapunu, ki je žrtvovalno učence zabaval. Navzoči gospodje so pa pridnejše obdarovali z denarjem. Jeden deček zahvali šolske prijatelje, zatem pa kakor iz jednega grla zadoni cesarska pesem. Trikratni „živio“ iz mladih grl zaključil slovesnost.

Občno veselje je vladalo med mladino in poldne je zvonilo v zvoniku, ko smo se zadovoljni vrnili domov.

Vso veselico je vodil naš vrli župan gosp. Jelovšek. Hvala in čast mu bodi! Pa tudi vsem drugim šolskim dobrotnikom Bog plati!

Iz Ljutomer, 28. junija. (Volitev deželnega poslanca.) V našem volilnem okraju je bil včeraj v deželni zbor izvoljen narodni kandidat g. dr. Ivan Dečko s 74 glasovi proti 38 glasom, katere je dobil tudi narodni kmet Ivan Farkaš. Tega je namreč naš okrajni glavar baron Mac-Nevin posilil za protikandidata postavil, čeravno Farkaš tega ni želel in je volilni komisiji poslal pismo izjavo, ki se je pred volitvijo prečitala, da on ni kandidat in ne sprejme poslanstva, torej tudi ni treba zanj glasovati. Glavar in njegova stranka so bili vsled te izjave vsi iznenadjeni, a znani kmet Bračko od Radgone se zadere: Mi bomo ga pa vendar volili in tako je glavarjeva stranka res oddala 38 glasov Ivanu Farkašu. V Ljutomeru je bila do letos vedno najbolj mirna in enoglasna volitev. Naš sedanji okr. glavar pa si je v glavo vbil, da tako ne sme biti, zato je takoj, ko je bil dr. Dečko narodnim kandidatom proglašen, izdal géslo: kmet naj voli kmeta, ter je pri volitvah volilnih mož agitiral proti njemu, med volilnimi možmi razpor delal in potem na vse načine agitiral, da bi najboljšemu madjarskemu kmetu čast delal. Posrečilo se mu je tudi, dobiti od prostega poštenega kmeta Ivana Farkaša, župana v Iljaševcih, izjavo, da sprejme poslanstvo, če bode izvoljen. Ali ko je Farkaš sprevidel, da bi bil on le orodje za njemu nepovoljne namene, ko je videl, kdo in kako zanj agitirajo, preklical je svojo prej dano besedo, obrnil glavarjevi stranki hrbet ter je celi dan med volitvijo in pozneje ostal med narodnimi volilnimi možmi. Vrlo je bilo videti, da so bili vsi inteligentni volilni možje na narodni strani, glavarjeva stranka pa ni imela ne ene inteligentne osebe. Da je glavarjeva stranka vendar toliko glasov imela, pripisovati je večidel tej okoliščini, ker je g. glavar pri volitvi volilnih mož posebno na to gledal, da bi se za volilne može izvolili župani, ki so ž njim v vedni dotiki in od njega odvisni. Vendar smo videli tudi mnogo značajnih županov na volišču, ki so se upali tudi vpričo gosp. glavarja voliti narodnega kandidata dr. Dečka.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je podaril zdravnišču v Gradu na Goriškem 300 gld.

(Črno sv. mašo) za pokojnim cesarjem Ferdinandom so v soboto darovali v stolni cerkvi prevzvišeni knezoškof. Navzoči so bili deželni predsednik z uradniki, deželni glavar, podpredsednik trgovske zbornice Klein, predsednik dež. sodišča, državni pravdnik Pajk, župan Grasselli z mnogimi odborniki, ravnatelji in profesorji srednjih šol, podmaršal pl. Watterek in mnogo drugega občinstva.

(Odlikovanje.) Poročali smo v petek, da je uradni sluga gosp. Ivan Junec pri tukajšnjem finančnem vodstvu prejel od Nj. Vel. cesarja srebrni zaslužni križec za dolgoletno in zvesto poslovanje v svojem poklicu. Danes dopoldne pripel mu je v prisotnosti uradnikov finančne uprave g. finančni ravnatelj K. Plachki s primernim nagovorom na prsi. Junec se je porodil v Šent Petru pri Novem Mestu in je v državni službi že 44 let ter je zdaj nad 67 let star. V vojaščini je služil 15 let v domačem polku, tedaj „Princ Hohenlohe“ nazvanem in se je vdeležil l. 1848. in 1849. pod Radeckijem bitke pri Novari in Mortari.

(Veselica.) Poročali smo že, da priredi čitalniški pevski zbor v nedeljo dné 6. julija na čitalniškem vrtu veselico s prijaznim sodelovanjem opernega pevca g. Josipa Nollja in vojaške godbe. Občinstvo bode izredno zanimala veselica tudi zaradi tega, ker bode slišalo peti večino onih zborov,

ki se bodo peli pri velikem koncertu slovenskega pevskega društva v Mariboru dné 10. avgusta. Veselica odmenjena je popotnemu fondu, kakor ga imajo druga pevska društva. Pričakovati je, da se bode občinstvo vdeležilo veselice v mnogobrojnem številu, ker obeta izreden muzikalen užitek. Program razglasil se bode v kratkem.

(Umrli) je v soboto v Brežicah g. dr. Teodor Petrič, c. kr. sodniški pristav v 44. letu dōbe svoje. Pokojnika prepeljali so danes v Ljubljano in bode jutri ob 6. uri zvečer iz kapelice sv. Kristofa pogreb na tukajšnjem grobišču.

(Glas izmed komisijonarjev.) Z ozirom na zadnji glas „izmed postrežčkov“ smo dobili naslednji odmev: „Istina je, da je bilo pred sedemnajstimi leti le malo postrežčkov. Ko pa je občinstvo uvidelo korist tega zavoda, moralo se je število pomnožiti; ustanovil se je nov zavod komisijonarjev, ki s prvim podjetnikom niso bili zadovoljni. Tožba, da ne dobé redne plače, ni resnična, ker se ob koncu tedna ali meseca gotovo vse pošteno izplača. Nobeden komisijonar ali postrežček v teku let ni ničesar izneveril, in če tudi vsakdo malo zasluži, vendar še lahko vsaj skromno preživi sebe in rodovino, če je varčen. Vsi so poštene ljudje, večinoma vojaki, in imajo založene kavicje pri oblastvu, da jamčijo za vse škode. Števila ne kaže zmanjšati, ker bi občinstvo moralo zopet iskati nezanesljive osebe, ki so v istini postopači, kar pa postrežčki in komisijonarji niso.

(Cerkveni tatovi.) Iz Rovt se nam poroča: Tudi v logaški okraj so se pritepli cerkveni tatovi. Na sv. Alojzija dan so v Logatci pobrali več denarja iz cerkvenih nabiralnikov. Na krsni večer se je priklatil tat v rovtarsko cerkev, po noči pa izpraznil dva nabiralnika ter jo popihal skozi stranska vrata.

(Odbor „Slov. pevskega društva“) prosi svoje cenjene poverjenike, naj blagovolijo pobrati društvenino članov za tekoče leto, da se morejo računati skleniti. Kjer poverjenikov ni, od ondot račijo naj posamezni člani svojo društvenino neposredno na odbor v Ptuj poslati.

(Samomorilec) Janez Novak, mesar, ki se je ustrelil v petek v Šiški, umrl je v soboto ponoči v tukajšnji bolnišnici. Novak bil je stoprav štiriindvajset let star.

Raznoterosti.

— Železna cerkev. Iz Tonkinga se poroča, da je priplul tja parnik „Kosmopolit“ z železno cerkvijo, ki je izdelana na Francoskem in namenjena za španski katoliški misijon. Različni kosovi so bili zložni v 834 bal, ki so tehtale vkupe 76.000 kilogramov. Cerkev bo 55 metrov dolga, 20 metrov široka in 15 metrov visoka in imela dva železna križa, ki tehtata 200 kilogramov.

— V Berlinu je bajé 40.000 stanovanj praznih.

— Otok Caprera je prepustila družina Garibaldijske državi za 300.000 lir.

— Popolnoma pogorel je v nedeljo 15. t. m. po noči samostan San Francisco della Vigna v Benetkah. K vsej sreči je ostala samostanska cerkev čisto nepokvarjena. Pri tej nesreči se je bilo pa še bati, da se ne razpoči bližnji gazometer. Kaj je bilo vzrok požaru, se ne vé.

— Odrezane cvetlice ostanejo v vazi 14 in še več dni čisto sveže, če se dene v vodo na vsak liter tri grame amonijaka in jelenorožne soli.

— Fonograf so porabili zadnji čas tudi za to, da so vjeli vanj jezik umirajočih Indijancev, ker se po fonografu vsekako bolje in natančneje označi govor ter bolje spravi. Vanj so vjeli vsakovrstne narodne popevke, in mnogo Indijancev se je tako privadilo tem čudnim in umetelnim instrumentom, da so sami lahko svoje glasove vanj lovili. Prestava se je izvršila tudi fonografičnim potom in sicer v angleškem jeziku.

— Pol mesta pogorelo. Kakor se brzojavlja iz „Združenih držav“, pogorelo je glavno mesto Fort-de-France. Do 5000 ljudi je brez strehe. Tamošnji konzul prosi za pomoč.

— Človek in zver v boju. Preteklega leta je bilo v Srednji Indiji 22.970 ljudij žrtva divjih zverij; 974 so jih raztrgali tigri, 512 medvedje, leopardje, hijene, največ pa so jih usmrtili kače. To je gotovo veliko in strašno število; vendar pa je v tem boju, katerega bojujeta človek in zver na onem velikem polotoku, človek zmagovalec. L. 1889. je pobil človek 1473 tigrov, 4207 leopardov, 1261 hijen, 1829 medvedov, 5544 volkov, 6374 družih divjih živalij in 511.948 kač.

— Nemški cesar Viljem se uči ruščino. Kakor piše neki nemški list, uči se nemški cesar s posebnim veseljem ruski jezik. Odkar je bil zadnjič v Petrovem dvoru, priučil se je ruščini, kakor piše omenjeni list, toliko, da se lahko zmeni po rusko.

Pri prihodnjem obisku na Ruskem pogovarjal se bo lahko s carjem v njegovem maternem jeziku. Tudi bere cesar Viljem že dlje časa ruske časnike.

— Gledališče v Troji. Turški listi poročajo, da je Schliemann prišel pretekli teden na sled razvalinam gledališča. Kakor kaže razpalo zidovje, bilo je gledališče zidano v polukrogu in je imelo prostora za kakih 200 gledalcev. Našel je tudi grški napis, ki kaže, da je bilo gledališče sozidano za cesarja Tiberja. Iz razvalin je izkopal nadalje tudi dve sohi, iz marmorja izsekani ženski podobi. Iz marmorja so bila tudi tla in sedeži.

Narodno gospodarstvo.

„Unio Catholica“.

Komaj je preteklo pol leta, odkar je ta zavod pričel svoje delovanje na gospodarstvenem polju zavarovanja, in že je postalo zanimanje za njegov razvoj tako živahno, da se mora na lepo bodočnost tega za katoličane velevažnega zavoda sklepiti.

Kdor je pričetek tega zavoda in njegovo poslovanje do danes zasledoval, prepričan se je o grenkih urah, katere so udje ravnateljskega sveta, dični duhovniški dostojanstveni in odlični katoličani, morali preživeti. Židovski listi in židovski kapital hoteli so novorojeno dete v zibeli zadušiti; a zámán, kajti vstrajnost ravnateljskega sveta in pa katoliška zavest bili ste zmagovalki proti ljutemu sovražniku. Danes je stališče „Unio catholice“ tako ugodno, da gledajo nevoščljivo delniške zavarovalnice v prelepo razcvitanje tega zavoda.

In kateri katoličan, ako ima tudi katoliško sree, bi se ne oklenil „Unio catholice“, vsaj ima ta zavod preblage katoliške namene; — vsaj ima ta zavod nalogo, da se razrušijo vse one zavarovalne pogodbe, katere smo mi katoličani z najhujšimi sovražniki svete cerkve sklepali; razrušijo nenaravne pogodbe, koje so v sili katoliška zastopništva s protizidarskimi ravnatelji delniških družeb — sklepala.

„Unio catholica“ je zavod, kateri ne išče dobičkarje, temveč njemu je naloga, breme zavarovanja kolikor mogoče zlažjati; zato je pa tudi potreba, da se vsi tega zavoda trdno oklenemo, in da vsak stori za njegov razvoj, kar mu velewa njegovo katoliško sree, njegova katoliška zavest. Kapitalizem gospodari danes na polji javnega življenja, njegov vpliv raste od dné do dné, a ž njim pojema tudi človeška samostojnost od ure do ure, in to posebno na gospodarskem polju. H kupčijam, koje so kapitalu popolnoma pripale, uvrsteno je tudi prevažno zavarovalstvo. Delničarji zavarovalnih družeb in istotako njih upravni svetniki so udje verige kapitalizma, kateri nevarno preti narodnemu blagostanju.

Delniške zavarovalnice niso nič družega, nego struge, po katerih se izteka težko prihranjeni sold zavednih katoličanov v židovske žepe, torej naših ljutih sovražnikov. Dandanes ni več potreba nam s sovražnimi delniškimi društvi zavarovalnih pogodb

sklepati, oklenimo se tedaj vzajemnih zavarovalnic, h katerim spada tudi „Unio catholica“.

Kdor je ménil v začetku, da bode „Unio catholica“ vsled židovske konkurence osamljena ostala, varal se je. močno varal, kajti danes šteje že ta zavod mnogo udov, in kar je tudi prevažno, „Unio“ je stopila v zvezo z najstarejšimi vzajemnimi zavarovalnimi zavodi, kateri imajo katoličane na čelu.

Vsled te zveze daje „Unio“ večje poročstvo svojim zavarovancem, nego vsaka druga delniška zavarovalna družba v Avstriji.

Stališče „Unio catholice“ je tedaj trdno, in vsakdo sme s polnim zaupanjem k temu zavodu pristopiti. Na Slovenskem je za ta zavod posebno živahno zanimanje postalo, kajti ne le prečastita duhovščina, temveč tudi laiki se kar naravnost pri generalnem zastopu kot udje oglašajo; a tudi po družih deželah Avstrije podpira se ta zavod z vso odločnostjo. Tako se je pri duhovski konferenci v Ronkveilu (Vorarlberg) dné 2. t. m. sklenilo in v zapisniku vknjižilo, da se mora „Unio catholica“ z vso odločnostjo podpirati in da tudi vsa duhovščina svoje imovino pri tem zavodu zavaruje.

Bog daj mnogo takih sklepov tudi v mili naši slovenski domovini. Kakor je že občno znano, osnovala je „Unio catholica“ za slovenske dežele generalni zastop s sedežem v Ljubljani in v nadzorovalni svet imenovala doslej gospoda dr. Jos. Poklukarja, deželnega glavarja itd., gospoda Karola Kluna, kanonika itd. v Ljubljani, in gosp. Miho Vošnjaka, državnega in deželnega poslanca v Celji.

Ti trije gospodje so ta častni posel radovoljno sprejeli.

Drugi trije gospodje za slovenske pokrajine, in sicer dva na Spodnjem Štajerskem in jeden na Kranjskem, bodo še tekom tega meseca v nadzorovalni svet vstopili, kateri so že tudi drage volje sprejem obljubili.

Imena teh gospodov priobčimo v kratkih dneh.

Ker je ravno sedaj najugodnejši čas za zavarovanje, bodisi premičnih ali nepremičnih stvari, štejemo si v dolžnost, da opozarjamo vse katoličane na „Unio catholice“, katero prav topla častitemu občinstvu priporočamo.

Telegrami.

Dunaj, 30. junija. Cesar je včeraj popoldne zopet počastil s svojim obiskom grofa Kalnokya. Danes je sprejel prisego dunajskega knezonadškofa Grusche; navzočen je bil pl. Gautsch. Nato sta prisegla tirolski in gornje-avstrijski namestnik Merveldt in Pouthon. Po navadnih obredih je danes v dvorni cerkvi cesar slovesno izročil baret novoimеноvanemu kardinalu Dunajevskemu. Navzočni so bili papežev odposlanec Meszczynski, nuncij

Galimberti, knezonadškof Gruscha, ministerski predsednik Taaffe in več višjih uradnikov. Nato je cesar sprejel Dunajevskega, Meszczynskega, papeževga gardista Mattei-a. Zvečer je bil kardinalu na čast obed.

Pariz, 29. junija. Danes so na pokopališču Montmorency izkopali Mickiewiczovo krsto. Govorili so knez Czartoryski, Renan in grof Koziebrodsky.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
28	7. u. zjut.	735-0	19-0	sl. szap.	oblačno	1-50 dež
	2. u. pop.	734-8	27-0	sl. jzap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	734-8	20-6	"	jasno	
29	7. u. zjut.	735-1	22-6	sl. zap	jasno	0-00
	2. u. pop.	733-0	27-8	sl. jzap.	"	
	9. u. zveč.	731-9	19-8	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 22-2°, in 23-3°, za 3-3° in 4-4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

30. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	65	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	„	25	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	„	35	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	40	„
Akeije avstr.-ogerske banke	97 3/4	„	—	„
Kreditne akeije	305	„	—	„
London	116	„	85	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	30	„
Cesarski cekini	5	„	55	„
Nemške marke	57	„	35	„

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji pozlatim in posrebrim. Na blagovoljna vprašanja radovoljno odgovarjam. (52-27)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

(20-18)

Karola Gianija zalogo umetelne vezenine in tkanine priporočata

Fellinger & Hassinger

Dunaj, I., Seilergasse 10, Göttheierhof

z velečastiti duhovščini kakor:

bandera, baldahine, mašne plašče, dalmatike, pluviale, velume monstrance, kelih, kadilnice, altarne svetilnice, svete kipe, križeva pota, božje grobe,

cerkvene lestence od stekla in medi, vsakovrstne oblike in zloga. Na zahtevanje pošiljajo se parametri na ogled.

Skoro 100 let imajoči sloveč občanec naše ustanovitve jamči zanesljivost naše trdnice. Ilustrovane cenike pošiljamo brezplačno in franco.

Katoliška tiskarna

priporočata raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Srečke dunajske razstave à 1 gld.

Vsaka srečka za 2 oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja. (9)

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890. Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitnik 50.000 gl. vrednosti 1 dobitnik 50.000 gl. vrednosti

1	5000	1	5000
1	2000	1	2000
1	1000	1	1000
1	500	1	500
1	200	1	200
10	100	10	100
20	50	20	50
50	20	50	20
200	10	200	10
2000	5	2000	5

Srečke po 1 gld. dobivajo se pri C. C. Mayer-ju v Ljubljani.

OLJNATE BARVE

kositarских пуšicah po pol in jeden kilo priporočata najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.